

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 5Co/394/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7517209634
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Slobodník
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2020:7517209634.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jána Slobodníka a sudkýň JUDr. Slávky Zborovjanovej a JUDr. Adriany Murínovej v spore žalobcu: Š. D., nar. X.X.XXXX, bytom v D. C. S., C. P. XX, zast. JUDr. Petrom Grendelom, PhD., advokátom so sídlom v Košiciach, Trieda SNP 42, proti žalovanej: KOOOPERATIVA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, so sídlom v Bratislave, Štefanovičova 4, IČO: 00 585 441, o zaplatenie 21.060 € s príslušenstvom, o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Košiuce-okolie č.k. 18C/273/2017-201 z 1. apríla 2019

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok vo výroku (I.) o povinnosti žalovanej zaplatiť žalobcovi 221 eur s úrokom z omeškania vo výške 5,0% ročne, istinu 3523 eur s úrokom 5,0% ročne, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Z r u š u j e rozsudok v prevyšujúcej časti splatnosti úrokov z omeškania a vo výroku (III.) a (IV.) rozsudku a v rozsahu zrušenia vracia vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie (ďalej aj súd) rozhodol tak, že konanie v časti istiny 17.307€ zastavil a že žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu 221 € s úrokom z omeškania 5 % ročne od 8.6.2017 do zaplatenia a s 5 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 4.636 € od 21.4.2017 do 7.6.2017 a sumu 3.523 € s úrokom z omeškania 5 % ročne od 7.10.2017 do zaplatenia a s 5 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 16.424 € od 21.4.2017 do 6.10.2017 na účet vedený v Slovenskej sporiteľni, a.s. číslo účtu IBAN: O. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX, to všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Žalobcovi priznal náhradu trov konania voči žalovanej v rozsahu 100 %. Štátu priznal náhradu trov konania voči žalovanej v rozsahu 100 %.

2. Vychádzal z toho, že žalobca sa žalobou doručenou súdu dňa 21.4.2017 domáhal, aby súd zaviazal Slovenskú kanceláriu poisťovateľov ako žalovanú 1/ a KOOOPERATIVU poisťovňu, a.s. Vienna Insurance Group ako žalovanú 2/ na spoločné a nerozdielne zaplatenie sumy 4.636 € s 5,05 % ročným úrokom z omeškania od podania žaloby t.j. 21.4.2017 do zaplatenia titulom náhrady za ďalšie bolestné a sumy 16.424 € s 5,05 % ročným úrokom z omeškania od podania žaloby t.j. 21.4.2017 do zaplatenia titulom náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia a trov konania. V priebehu konania žalobca vzal späť žalobu voči žalovanému 1/ z dôvodu, že mu bolo oznámené, že v čase nehody bolo vozidlo povinne zákonne poistené u žalovanej 2/. Súd uznesením z 15.6.2017 konanie voči žalovanému 1/ zastavil. Následne žalobca vzal žalobu späť v časti istiny 17.307,-€ z dôvodu čiastočného plnenia zo strany žalovaného s tým, že trval na zaplatení úroku z omeškania vo výške 5 % z čiastky 21.060 € od 21.4.2017 do 7.6.2017, z čiastky 16.645 € od 8.6.2017 do 6.10.2017 a z čiastky 3.753 € od 7.10.2017 do zaplatenia. Právne žalobca žalobu odôvodnil § 427 OZ, § 11 ods. 6, § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a

doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 381/2001 Z.z.“) a zákonom č. 437/2004 Z.z. o náhrade za bolesť a o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia a o zmene a doplnení zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 273/1994 Z. z. o zdravotnom poistení, financovaní zdravotného poistenia, o zriadení Všeobecnej zdravotnej poisťovne a o zriaďovaní rezortných, odvetvových, podnikových a občianskych zdravotných poisťovní v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 437/2004 Z.z.“). Na preukázanie svojho nároku žalobca k žalobe pripojil: rozsudok Okresného súdu Košice - okolie č.k. 6T/122/2015-138 z 17.12.2015, hľadanie poisťovateľa podľa EVČ, znalecký posudok č. 65/2016, uplatnenie nároku na náhradu za doplnok bolestného a SSÚ adresované žalovanému z 10.1.2017. Neskôr predložil oznámenie Slovenskej kancelárie poisťovateľov z 26.4.2017.

3. Žalobca v replike uviedol, že žalovaná sa mylí pokiaľ tvrdí, že dodržala všetky povinnosti v zmysle § 11 ods. 6 zákona č. 381/2001 Z.z., pretože žalobca svoj nárok, čo do základu a výšky uplatnil predložením znaleckého posudku dňa 10.1.2017 a žalovaná bola dva mesiace nečinná a až 9.3.2017 požiadala znaleckú organizáciu o vypracovanie odborného vyjadrenia, hoci už v liste z 8.2.2017 tvrdila, že tak urobila. Žalovaná v duplike uviedla, že oznamuje, že dňa 5.10.2017 ukončila šetrenie poistnej udalosti a poukázala žalobcovi sumu 12.892 € predstavujúcu poistné plnenie - náhradu za SSU. Uviedla, že sa nezakladá na pravde tvrdenie žalobcu, že 10.1.2017 zaslal žalovanej všetky podklady potrebné k ukončeniu poistnej udalosti, pretože dňa 13.10.2017 jej doložil ďalšiu zdravotnú dokumentáciu napr. lekárske správy z 9.2.2016, z 27.4.2016, 25.5.2016, z 23.3.2016, ktorá bola predložená znaleckej organizácii na posúdenie dôvodnosti uplatnenej položky č. 256. Žalovaná trvala na predčasnosti žaloby a na tom, že oznámením z 8.2.2017 poskytla žalobcovi opodstatnené a kvalifikované zdôvodnenie, prečo šetrenie trvalo dlhšie ako 3 mesiace, išlo o potrebu odborného posúdenia uplatneného nároku. Poukázala na odbornú literatúru (Petruľák, M., Šulíková, M.: Poistné zmluvy), podľa ktorej uplatnenie nároku, ktoré predchádza skončeniu vyšetrenia je predčasne podaným návrhom, ktorý by mal súd zamietnuť. K duplike pripojila oznámenie o poistnom plnení z 6.10.2017.

4. Dňa 3.6.2015 v smere od obce D.X. C. S. C. L. Q. A. L. I. - L. na ceste I/50 vodička B.. B. I.Á. (B.) spôsobila dopravnú nehodu, pri ktorej vznikli žalobcovi vážne zranenia. Za toto konanie, kvalifikované ako prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1 ods. 2 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. h) Trestného zákona bola odsúdená rozsudkom Okresného súdu Košice - okolie sp. zn. 6T/122/2015 z 17.12.2015, ktorý nadobudol právoplatnosť 17.12.2015. Poškodený Š. D., C.. X.X.XXXX (žalobca) bol s nárokom na náhradu škody odkázaný na občianske súdne konanie. Osobné motorové vozidlo vodičky EVČ: I. bolo v čase dopravnej nehody povinne zmluvne poistené u žalovanej. Žalobcovi bolo žalovanou pred začatím tohto konania už plnené bolestné. Teda doplnok bolestného žalobcu vyčíslil na 262,50 bodov. Súčasťou tohto znaleckého posudku je aj hodnotenie sťaženia spoločenského uplatnenia (ďalej len „SSU“) žalobcu nasledovne: keloidné jazvy v oblasti ľavého ramena na ploche 120 cm² - položka 433 d) za 160 bodov, hypertrofické jazvy v oblasti ľavého lakťa, driekovej oblasti vľavo, v oblasti ľavého kolena a ľavého členku na ploche 18,5 cm² - položka 432 a) za 30 bodov, poúrazové obmedzenie hybnosti chrbtice stredného stupňa s príznakmi koreňového dráždenia - položka 304 d) za 400 bodov, ľahké obmedzenie pohyblivosti ľavého zápästia po poranení stabilizačných väzov s neúplným vykĺbením mesiacikovitej kosti ľavého zápästia - položka 351 a) za 50 bodov, obmedzenie pohyblivosti ľavého členkového kĺbu ľahkého stupňa - položka 410 a) za 60 bodov zvýšené o polovicu podľa § 10 ods. 4 vzhľadom na obmedzenie poškodeného uplatniť sa v živote, ktorý mal vo veku, v ktorom utrpel poškodenie na zdraví, jedná sa o muža v produktívnom veku s rozsiahlymi športovými záujmami, teda celkovo 90 bodov, tinitus a vertigo dokumentované pri opakovaných ORL a neurologických vyšetreniach, liečené medikamentmi porovnal s položkou ťažkosti po ťažkých zraneniach iných častí tela č. 256 za 200 bodov. Sťaženie spoločenského uplatnenia znalec teda ohodnotil na 930 bodov. Súčasťou tohto znaleckého posudku boli lekárska správa z 29.11.2016 z kliniky liečebnej rehabilitácie MUDr. B. A., prepúšťacia správa z 22.1.2016 - odstránenie osteosyntetického materiálu, lekárska správa kliniky úrazovej chirurgie z 3.5.2016 MUDr. D. B., lekárske správy ortopedické oddelenie z 7.11.2016 a 31.10.2016 MUDr. U. D., lekárska správa ortopedické oddelenie z 26.10.2016 - artroskopia členka MUDr. I. R., správa z CT chrbtice z 6.4.2016 MUDr. D. B., žiadosť MUDr. V. W. neurologického oddelenia o CT krčnej chrbtice z 23.3.2016, lekárske správy kliniky úrazovej chirurgie z 5.4.2016 a 2.2.2016 MUDr. D. B., žiadanka o vyšetrenie magnetickou rezonanciou z 16.2.2016, výsledok vyšetrenia z 23.3.2016 MUDr. N. S., lekárska správa z 11.10.2015 MUDr. B. B., lekárska prepúšťacia správa z 5.10.2015 - operácia hernia Spiegelli, lekárska správa chirurgická ambulancia II z 22.9.2015 MUDr. D. Š., lekárska prepúšťacia správa z 22.1.2016 MUDr. M. J., správa kožná ambulancia II z 19.10.2015 a 20.10.2015 MUDr. D. N.. Na základe tohto znaleckého

posudku si žalobca uplatnil u žalovanej nárok na náhradu za doplnok bolestného a SSU v súvislosti so zraneniami, ktoré utrpel dňa 3.6.2015 vo výške 1192,5 bodov (262,5 +930) x 17,66 €, čo je 21.060,-€, a to listom z 10.1.2017. Žalovaná dňa 8.2.2017 oznámila právnomu zástupcovi žalobcu, že v súvislosti s riešením uplatnenej škody na zdraví - bolestné II a sťaženie spoločenského uplatnenia poverili posúdením znaleckú organizáciu a po obdržaní stanoviska bude o výsledku likvidácie informovať. Následne dňa 28.4.2017 žalovaná v súvislosti s predžalobnou výzvou oznámila, že bude stanovisko znaleckej organizácie urgovať a žiada o strpenie. Dňa 7.6.2017 žalovaná oznámila žalobcovi ukončenie šetrenia poisťnej udalosti dňa 6.6.2017 a v súlade s OV č. 155/2017 znaleckej organizácie forensic.sk poukazuje na účet právneho zástupcu žalobcu sumu 4.415,-€. Z popisu položiek je zrejme že išlo o úhradu doplatku bolestného. Prijatie tejto sumy dňa 7.6.2017 právny zástupca žalobcu potvrdil.

5. Súd na pojednávaní dňa 6.11.2018 nariadil znalecké dokazovanie znalcom z odboru zdravotníctvo a farmácia MUDr. C. B., na podanie ústneho znaleckého posudku týkajúceho sa odborného vyjadrenia znaleckého úkonu č. 155/2017 podaného Inštitútom forenzných medicínskych expertíz s.r.o. forensic.sk dňa 06.05.2017. Ďalšie navrhované dôkazy súd nevykonal, nakoľko považoval za dostatočné, že v konaní bol predložený znalecký posudok, dve odborné vyjadrenia, písomné vyjadrenie znalca a obaja znalci boli aj súdom vypočutí, preto vykonávanie dôkazu kontrolným znaleckým posudkom súd zamietol ako nevhodné. Podľa ust. § 427 ods. 1 Občianskeho zákonníka, fyzické a právnické osoby vykonávajúce dopravu zodpovedajú za škodu vyvolanú osobitnou povahou tejto prevádzky. Podľa ust. § 444 Občianskeho zákonníka, pri škode na zdraví sa jednorazové odškodňujú bolesti poškodeného a sťaženie jeho spoločenského uplatnenia. Podľa ust. § 3 ods. 4 zákona č. 437/2004 Z.z., ak sa po skončení liečenia vykoná v súvislosti s poškodením na zdraví operačný výkon, ktorý sa pôvodne nepredpokladal, poškodený má nárok na ďalšiu náhradu za bolesť ako za poškodenie na zdraví, s ktorým možno tento operačný výkon z hľadiska bolesti najlepšie porovnať. Podľa ust. § 4 ods. 1 zákona č. 437/2004 Z.z., náhrada za sťaženie spoločenského uplatnenia sa poskytuje jednorazovo; musí byť primeraná povahe následkov a ich predpokladanému vývoju, a to v rozsahu, v akom sú obmedzené možnosti poškodeného uplatniť sa v živote a v spoločnosti. Podľa ust. § 5 ods. 1 zákona č. 437/2004 Z.z., pri určení výšky náhrady za bolesť a výšky náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia sa vychádza z celkového počtu bodov, ktorým sa bolesť alebo sťaženie spoločenského uplatnenia ohodnotilo v lekárskom posudku (§ 7 a 8). Podľa § 145 ods. 2 CSP, ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzati žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

6. Súd citoval §§ 145, 517 ods. 2 OZ a dôvodil, že v konaní nebol sporný základ nárokov uplatnených žalobcom. Sporná bola ich výška, čo sa týka bolestného aj sťaženia spoločenského uplatnenia. Žalobca si žalobou uplatnil bolestné ohodnotenú 262,5 bodom. V znaleckých úkonoch predložených stranami sporu bola zhoda v hodnotení bolestného v položke 107 a) - zlomenina 5. krčného stavca za 100 bodov a v položke 168 - natrhnutie vnútorného postranného väzu ľavého kolenného kĺbu za 35 bodov. Sporné bolo bolestné ohľadom extrakcie OS materiálu z oblasti vnútorného členku ľavého členkového kĺbu. V tomto sa súd priklonil k vysvetleniu a zdôvodneniu MUDr. B., že túto bolesť možno porovnať s položkou 238 - malá incízia za 10 bodov, čo znamená len povrchové narezanie, pričom pri posudzovaní je dôležitý nielen rozsah, ale aj hĺbka narezania a v tomto prípade ide o členok, ktorý je hneď pod povrchom kože, teda sa len odchlýpila koža a vyskrutkoval sa osteosyntetický materiál z kĺbu. MUDr. N. ním stanovenú položku č. 162 k tejto bolesti zvýšil o 50% z dôvodu alergie na nikel. Tu sa však súd stotožnil s názorom MUDr. B., že okolnosť komplikácie operatívnej liečby vznikom alergickej reakcie na kov sa nevzťahuje k okolnosti vyňatia osteosyntetického materiálu, ale k jeho vloženiu do členku, ktorá bola už hodnotená a vyplatená v bolestnom I pod položkou 200d) za 70 bodov, čiže túto už vyplatenú položku je správne navýšiť o 50%.

7. K námietkam žalovaného týkajúcich sa predčasnosti podania žaloby v čase, keď ešte nebolo ukončené prešetrenie poisťnej udalosti a v súvislosti s tým aj popretie nároku žalobcu na úroky z omeškania podľa § 11 ods. 8 zák.č. 381/2001 Z.z. súd uvádza, že žalobca si uplatnil nárok u žalovanej listom z 10.1.2017, ktorý jej bol doručený 12.1.2017 (oznámenie o poistnom plnení z 6.10.2017 č.l. 81 spisu). Podľa § 11 ods. 6 zákona č. 381/2001 Z.z. poisťovateľ je povinný bez zbytočného odkladu začať prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinnosti poskytnúť poistné plnenie a do troch mesiacov odo dňa oznámenia poškodeného o škodovej udalosti a) skončiť prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinnosti poskytnúť poistné plnenie a oznámiť poškodenému výšku poistného plnenia, ak bol rozsah povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie a nárok na náhradu škody preukázaný, b) poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie dôvodov, pre ktoré odmietol poskytnúť

alebo pre ktoré znížil poistné plnenie alebo poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie k tým uplatneným nárokom na náhradu škody, v ktorých nebol v ustanovenej lehote preukázaný rozsah povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie a výška poistného plnenia. Zákon tu stanovuje striktnú lehotu s opisom úkonov, ktoré môže poisťovateľ v tejto lehote vykonať. Je povinnosťou poisťovateľa postupovať tak, aby túto zákonnú lehotu stihol. Úkony žalovanej sa zjavne vymykali bezodkladnému konaniu, keď od oznámenia škodovej udalosti žalobcom 12.1.2017, kedy predložil aj súkromný znalecký posudok č. 65/2016, ktorého súčasťou boli aj lekárske správy, poisťovateľ dňa 8.2.2017 oznámil žalobcovi, že posúdením uplatnenej škody poverili znaleckú organizáciu. V rozpore s týmto oznámením žiadosť o vypracovanie odborného vyjadrenia znalecká organizácia obdržala až 9.3.2017 (odborné vyjadrenie č. 155/2017 č.l. 63 spisu). Skôr než znalecká organizácia vypracovala odborné vyjadrenie, trojmesačná lehota pre poisťovateľa uplynula 12.4.2017 bez toho, aby tento spôsobom uvedeným v § 11 ods. 6 zák. č. 381/2001 Z.z. oznámil stav šetrenia poškodenému. Následne až mesiac po vypracovaní odborného vyjadrenia č. 155/2017 (vypracované 6.5.2017 - č.l. 63 spisu) dňa 7.6.2017 žalovaná oznámila žalobcovi ukončenie šetrenia poistnej udalosti a poukázanie sumy 4415,-€ titulom bolestného. Napriek tomu, že obsahom odborného vyjadrenia č. 155/2017 bolo aj hodnotenie SSU, tento nárok žalovaná nevyplatila a uviedla, že je predmetom schvaľovania komisie poisťovateľa, čo je štandardný interný postup poisťovateľov pri plnení nadlimitných poistných plnení. Náhradu za SSU žalovaná vyplatila žalobcovi až 6.10.2017. Súd mal za to, že postup žalovanej ako poisťovateľa nebol v súlade s jej povinnosťou uloženou v § 11 ods. 6, neposkytla žalobcovi žiadne kvalifikované vysvetlenie, preto v trojmesačnej lehote nedošlo k ukončeniu prešetrovania a poskytnutiu poistného plnenia. Neobstojí ani tvrdenie žalovanej, že nemala všetky potrebné lekárske správy od žalobcu, ktoré boli potrebné k posúdeniu nároku, pretože žalobca predložil znalecký posudok č. 65/2016, ktorý tieto lekárske správy obsahoval, žalovaná nežiadala žalobcu o doplnenie a lekárske správy, ktoré žalobca doplnil po 6.10.2017 nič nezmenili ohľadom bodového hodnotenia bolesti a SSU žalobcu, preto ich nemožno označiť ako neskoro predložené. Tento názor súdu posilnilo aj tvrdenie znalca N., že aj keď pri hodnotení SSU fyzicky vyšetroval žalobcu, vertigo mohol zistiť len z lekárskeho správy, ktoré mu boli predložené, teda k tomu nebolo potrebné žalobcu fyzicky šetriť. Súd konštatuje, že súčasťou znaleckého posudku č. 65/2016, ktorý bol žalovanej predložený s uplatnením nároku boli lekárske správy popisujúce vertigo žalobcu, konkrétne lekárska správa kliniky úrazovej chirurgie z 3.5.2016 MUDr. D. B., správa z CT chrčtice z 6.4.2016 MUDr. D. B., žiadosť MUDr. V. W.I. neurologického oddelenia o CT krčnej chrčtice z 23.3.2016, lekárske správy kliniky úrazovej chirurgie z 2.2.2016 MUDr. D. B..

X. Právny dôsledok nedodržania lehoty podľa § 11 ods. 6 spočíva v sankcii ustanovenej v § 11 ods. 8 toho istého zákona, teda ak poisťovateľ nesplní povinnosť podľa odseku 6, je povinný zaplatiť poškodenému úroky z omeškania podľa osobitného predpisu - § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka (ak dlžník je v omeškaní s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení aj úroky z omeškania ak nie je povinný platiť podľa tohto zákona poplatok z omeškania (§ 3 nar. vlády SR 87/95 Z.z.). Súd dospel k záveru, že žaloba nebola podaná predčasne, lehota na postup poisťovateľa podľa § 11 ods. 6 uplynula a vzhľadom na to, že žalovaná neukončila prešetrovanie poistnej udalosti, ani neoznámila, prečo sa tak nestalo, žalobca bol oprávnený podať dňa 21.4.2017 žalobu a domáhať sa vyplatenia náhrad bolestného a SSU. Žalobca vzal späť žalobu vo výške 17.307 €, pre plnenie zo strany žalovanej počas konania, preto súd v tejto časti žalobu zastavil. Dokazovaným bolo preukázané, že žaloba bola dôvodná aj čo do výšky, preto čiastočné späťvzatie žaloby počas konania zavinila žalovaná. Žalovaná sa dostala do omeškania nedodržaním zákonnej trojmesačnej lehoty, preto je nárok žalobcu na zaplatenie úrokov z omeškania je v celom rozsahu odôvodnený. Z týchto dôvodov súd žalobe vyhovel a zaviazal žalovanú na plnenie bolestného vo výške 221 € a SSU vo výške 3523 €, a úrokov z omeškania 5 % ročne od podania žaloby 21.4.2017 zo žalovanej sumy bolestného 4.636 € do úhrady 7.6.2017 a od 8.6.2017 zo zvyšku neuhradeného bolestného 221 € do zaplatenia. Rovnako súd považoval za dôvodné úroky z omeškania 5 % ročne od podania žaloby 21.4.2017 zo žalovanej sumy SSU 16.424 € do úhrady 6.10.2017 a od 7.10.2017 zo zvyšku neuhradeného SSU 3.523 € do zaplatenia. Podľa § 251 CSP, trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Podľa § 256 ods. 1 CSP, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane. Podľa § 262 ods. 1, 2 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

9. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1, § 256 ods. 1 a 262 CSP, keďže žalobca bol v konaní v celom rozsahu úspešný a čiastočné späťvzatie zavinila žalovaná, preto súd zaviazal žalovanú nahradiť žalobcovi trovy konania. O ich výške sa rozhodne v samostatnom uznesení po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej. V konaní taktiež vznikli štátu trovy dokazovania - výsluch znalca MUDr. N., ktoré hradil preddavkovo zo štátneho rozpočtu (vo výške 30,38 €) a na ich náhradu zaviazal v plnom rozsahu neúspešnú žalovanú. O ich výške bude rozhodnuté osobitným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

10. V podanom odvolaní žalovaná napadla, okrem zastavujúceho výroku všetky ďalšie výroky rozsudku, a to podľa § 365 písm. b/,d/,e/,f/ a h/ zákona č. 160/2015 CSP v znení neskorších predpisov. V odvolaní (č.l. 214 až 223) predovšetkým namietala žalovaná, že nedošlo ku správnym skutkovým zisteniam, lebo všetky dôkazy neboli vykonané, podľa nej znalecká organizácia Foresnic v znaleckom úkone č. 155/2017 hodnotila nárok bodového ohodnotenia do uplatneného bolestného žalobcu, ktoré bolo vyčíslené už v znaleckom posudku 65/2016 vypracovaného MUDr. N. ako čiastočne preukázané, a to v celkovej výške 250 bodov (táto znalecká organizácia dospela k ohodnoteniu douplatneného bolestného žalobcu v celkovom počte bodov, teda 250 a na bolestnom preto mal žalobca doplatené 4.415 € (250b). Aj žalovaný považoval v tejto časti uplatnený nárok za preukázaný, ostatné nie a spochybňuje aj čo do dôvodu a výšky ďalšiu náhradu po výšku 730 bodov, a to v časti 12.892 €. V prevyšujúcej výške neuznával, lebo išlo o revíziu poúrazového priebehu zdravotného stavu žalobcu a nebolo nájdené také poranenie zo strany žalovanej, ktorého trvalým následkom by mohol byť tinitus (k tejto položke č. 256 sa vyjadril aj znalec B.. B., lebo organizácia Foresnic mala zistiť po preštudovaní zdravotnej dokumentácie, že aj v prípade dopravnej nehody z 3.6.2015 bol naozaj poškodený 5. krčný stavec. Bolo preukázané, že žalobca mal následne závraty, t.j. závraty nie sú sporné, ale nikde v zdravotnej dokumentácii nebolo možné nájsť oporu na tinitus u Tokára, čo je hučanie v ušiach a pískanie v ušiach, znalecká organizácia Foresnic preto dospela k záveru, že položka 256 je neopodstatnená a aj došlo zo strany súdu k odňatiu možnosti žalovaného konať pred súdom, lebo nebol nariadený navrhovaný dôkaz žalovanou, a to konkrétne znalecké dokazovanie, lebo rozporný znalecký posudok so záverom B.. N. neobstojí, ani výsluchom znalcov sa ho nepodarilo odstrániť. Doplnené dokazovanie tak nepochopiteľne súd neurobil a stratilo zmysel celé dokazovanie aj čo sa týka bonifikácie ohodnotenia sťaženia spoločenského uplatnenia žalobcom.

11. Dôležitejšie sú odvolacie námietky z hľadiska opodstatnenia pri úrokoch z omeškania, žaloba bola podaná predčasne, lebo v čase podania žaloby nebolo ukončené šetrenie, resp. likvidácia predmetnej poisťovnej udalosti (bolestné a SSÚ pri delikvidácii poisťovních udalostí ešte nebolo ukončené a žalobca bol niekoľkokrát o tom vyzoomený, preto podal žalobu o 21.060 €. Citáciou § 11 zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov, odvolateľ preukázal, že poisťovateľ bez zbytočného odkladu prešetroval potrebné udalosti a urobil zistenia v rozsahu jeho povinnosti poskytnúť poisťné plnenie, a to do 3 mesiacov odo dňa oznámenia poškodeného o škodovej udalosti. Svoj názor oprel žalovaný aj o článok 4 ods. 6 Smernice 2000/26/ES Európskeho parlamentu ako aj Rady zo 16.5.2000 o aproximácii právnych predpisov (zmena smerníc Rady č. 73/239/EHS + 88/357/EHS), lebo členské štáty zavedú povinnosť podporenú primeranými určenými a systematickými finančnými alebo rovnocennými správnymi sankciami až do 3 mesiacov odo dňa, keď poškodená osoba uplatňuje svoju pohľadávku na náhradu škody buď priamo voči poisťovní osobe, ktorá spôsobila nehodu, alebo voči jej likvidačnému zástupcovi a poisťovní osobe, ktorá spôsobila nehodu, alebo jej likvidačný zástupca predložia odôvodnený návrh na náhradu škody a iné. Poukázal aj na jedno rozhodnutie krajského súdu 8Co 151/2016 (KS v Bratislave), z ktorého aj citovala, že až doručením právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody možno priznať úroky z omeškania, podobne NS SR sp.zn. 3Cdo 145/2017, keď dovolanie žalobcu proti žalovanej poisťovní bolo zamietnuté a išlo o úroky. Moment omeškania je dôležitý a preto podľa § 11 zák. č. 381/2001 Z.z. sa zjavne týka výlučne nesplnenia povinnosti poisťovateľa, táto povinnosť mu bola uložená v súvislosti so šetrením poisťnej udalosti.

12. Žalobca nesprávne uviedol v konaní, že nevedel o ďalšom sťažení spoločenského uplatnenia, lebo mu bolo oznámené 8.2.2017 listom, že pri škode na zdraví a uplatnení bodového ohodnotenia poveril poisťovateľ znaleckú organizáciu a poprosil ho o strpenie, že až po obdržaní stanoviska bude o výsledku likvidácie škody informovaný, žiadal priznať náhradu trov odvolacieho konania a zrušiť výroky rozsudku o trovách.

13. Vo vyjadrení k odvolaniu žalobca rozsiahlo poukázal na to, že právnenému zástupcovi žalobcu bola dňa 3.5.2019 doručená výzva nadpísaného súdu, aby sa žalobca vyjadril k odvolaniu žalovanej zo dňa 15.4.2019 (ďalej aj len „odvolanie“). Žalobca v prvom rade poukazuje na to, že žalovaná podala odvolanie proti rozsudku s č. k. 18C/273- 2047-201 zo dňa 1.4.2019, pričom žalobca má za to, že rozsudok s takým číslom konania neexistuje, preto má za to, že takéto nesprávne označenie napadnutého rozhodnutia predstavuje prekážku brániacu podrobiť ho odvolaciemu prieskumu, a takto vadné odvolanie nevyvolalo procesný účinok, ktorý by umožnil uskutočniť odvolací prieskum napadnutého rozsudku. Uvedené analogicky potvrdzuje aj rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky so sp. zn. IXObdo/184/2018 zo dňa 12. septembra 2018, v ktorom Najvyšší súd konštatoval: „Žalobkyňa vo svojom dovolaní uviedla, že ním napáda uznesenie odvolacieho súdu potvrdzujúce uznesenie súdu prvej inštancie o vyrubení súdneho poplatku za odvolanie, hoci odvolací súd také rozhodnutie nevydal. O poplatkovej povinnosti za odvolanie rozhodol druhou výrokovou vetou rozsudku z 11. novembra 2015, č. k. 10Co/70/2015-85, 10Co/71/2015 tak, že uznesenie súdu prvej inštancie o vyrubení súdneho poplatku za odvolanie pre jeho nepreskúmateľnosť a nesprávne právne posúdenie veci zrušil. Posudzujúc dovolanie žalobkyne podľa jeho obsahu, je možné konštatovať, že bolo smerované proti druhému výroku rozsudku odvolacieho súdu, avšak nesprávne označenie napadnutého rozhodnutia predstavuje prekážku brániacu podrobiť ho dovolaciemu prieskumu. Napriek vyššie uvedenému žalobca z procesnej opatrnosti k výzve nadpísaného súdu žalobca ďalej uvádza, že odvolanie žalovanej a tvrdenia žalovanej v ňom obsiahnuté považuje za nedôvodné a rozsudok Okresného súdu Košice - okolie č. k. 18C/273/2017-201 zo dňa 1.4.2019 (ďalej aj len „Rozsudok“) považuje za správny a v súlade s právnymi predpismi, ako aj konanie, v ktorom bol vydaný. Žalobca nesúhlasí s tvrdením žalovanej, že je nesprávnym postup súdu prvej inštancie spočívajúci v tom, že hodnotil odborné otázky z oblasti medicíny tak, že v prípade niektorých sporných otázok sa priklonil k posúdeniu B.. N. a v prípade iných, sa priklonil k ich posúdeniu zo strany znaleckej organizácie forensic. Ako vyplýva z bodu 37. z odôvodnenia Rozsudku, súd prvej inštancie konštatoval, že určitej otázke sa priklonil k vysvetleniu vypočítaného znalca B.. B., (pozn. nie znaleckej organizácie forensic) a v určitej otázke k vysvetleniu vypočítaného znalca B.. N.L.. Takýto postup súdu nielenže nevyklučuje žiaden právny predpis, a rozhodným je, že súd pri tom vychádzal z výpovedí znalcov získaných ich výsluchom podľa § 208 ods. 3 CSP, a svojím postupom nevytvoril nové odborné závery, ale v súlade so zásadou voľného hodnotenia dôkazov si osvojil tie závery znalcov, ktoré boli aj s ohľadom na výsledok vypočítania znalcov presvedčivé a udržateľné. Žalovanou namietanú údajnú nesprávnosť uvedeného postupu prvoinštančného súdu nemožno objektívne subsumovať pod žiadne porušenie práva a podľa žalobcu je tak len vyjadrením subjektívneho pocitu žalovanej. Ani výhrady žalovanej vo vzťahu k nároku žalobcu na náhradu za ďalšie sťaženie spoločenského uplatnenia nie sú opodstatnené, nakoľko aj postup prvoinštančného súdu v otázke nároku žalobcu na náhradu ďalšieho sťaženia spoločenského uplatnenia a jeho výšky je v súlade s právnymi predpismi. Prvoinštančný súd svoje správne zistenia a svoj správny postup vo vzťahu k nároku žalobcu na náhradu za ďalšie sťaženie spoločenského uplatnenia vysvetlil v 38. bode odôvodnenia Rozsudku, a tento postup má svoj podklad vo vykonaných dôkazoch, keď obaja znalci sa vo svojich výpovediach v podstate zhodli, že žalobcovi by malo náležať aj sporných 200 bodov za ďalšie sťaženie spoločenského uplatnenia, keď B.. B. pri výsluchu uviedol: „teda sa čudujem, odborne, prečo aj položku 304d nenavýšil, jednoduchým spôsobom by sa vyriešili aj závraty, keby položka 304d bola napr. navýšená o 50%, t.z. napr. by tam kľudne mohlo byť 200 bodov navyše...“ a znalec B.. N. pri výsluchu na otázku: „Podľa vás náleží žalobcovi bodové hodnotenie za vertigo a je jedno či podľa položky 256 alebo 304d?“ odpovedal: „K tomuto poškodeniu zdravia došlo a znalecká org. v dopočutí aj túto položku uznala, ide len o technickú vec, zákon nemôže mať položku na každé poškodenie zdravia, bolo by ich veľmi veľa, bol by nevykonateľný a na otázku: „Vy ako znalec, ktorý ste vyšetrili žalobcu, ak by ste pripustili, že sa nedá hodnotiť vertigo podľa pol. 256 je potrebné navýšiť položku 304d o 50%?“ odpovedal: „Áno z dôvodu vertiga.“ Nemožno sa stotožniť ani s tvrdením žalovanej, že by zamietnutie jej návrhu na vykonanie kontrolného znaleckého dokazovania prvoinštančným súdom bolo nesprávne a odôvodnenie takého postupu nepresvedčivé. Podľa žalobcu nedošlo zo strany súdu prvej inštancie k odňatiu možnosti žalovanej konať pred súdom, tým že súd prvej inštancie nevykonal a nenariadil vykonať žalovaným navrhnuté kontrolné znalecké dokazovanie. Žalovaná sama revízny znalecký posudok nepredložila a nariadenie jeho vypracovania s ohľadom na uskutočnené výsluchy znalcov v predmetnom konaní a ich písomné vyjadrenia by bolo v rozpore s čl. 17 CSP. Svoj správny postup vo vzťahu k žalovanou navrhovanému kontrolnému znaleckému dokazovaniu súd prvej inštancie dostatočne zdôvodnil v 18. bode odôvodnenia Rozsudku, preto postup súdu prvej inštancie nemožno považovať za arbitrárny, tak ako to nedôvodne tvrdí žalovaná. Žalobca je presvedčený, že súd prvej inštancie zistil skutkový stav správne a rozpory znaleckého

posudku a odborného vyjadrenia boli odstránené ďalším výsluchom znalcov v konaní. Žalobca sa nestotožňuje ani s tvrdením žalovanej o predčasnosti žaloby a rozhodnutie súdu prvej inštancie aj v tejto otázke považuje za správne. Súd prvej inštancie sa s nedôvodnými námietkami žalovanej k údajnej predčasnosti žaloby vypořiadal vyčerpávajúcim spôsobom v 42. bode odôvodnenia rozsudku. K žalovanej citovanej odbornej literatúre, že údajne nie je možné uplatnenie práva na poistné plnenie bez ukončenia likvidácie poistnej udalosti a že osoba, ktorá má právo na poistné plnenie, sa údajne musí domáhať určovacou žalobou skončenia vyšetrovania poistnej udalosti, a uplatnenie nároku, ktoré predchádza skončeniu vyšetrovania, je údajne predčasne podaným návrhom, ktorý by údajne mal súd zamietnuť, v opačnom prípade by si súd údajne prisvojil právo vyšetriť poistnú udalosť priamo v súdnom konaní...považuje žalobca za absurdné, a k tejto problematike sa už v konaní vyjadril nasledovne: Podľa žalovanej uvedenej citácie z odbornej literatúry sa údajne osoba, ktorá má právo na poistné plnenie musí domáhať určovacou žalobou skončenia vyšetrovania poistnej udalosti... Určovacia žaloba však slúži k určeniu, či tu právo je alebo nie je, navyše ak je na tom naliehavý právny záujem. K tomu vid'. §137 písm. c) CSP. Z uvedeného je nepochybné, že určovacou žalobou sa nemožno domáhať skončenia vyšetrovania poistnej udalosti, pretože určovacou žalobou sa nemožno domáhať uloženia povinnosti niečo konať okrem akcesorického výroku o nákladoch konania, ktorý však nie je meritom žaloby určovacej. Povinnosť niečo konať možno uložiť na základe žaloby na plnenie podľa § 137 písm. a) CSP. Navyše podľa konštantnej judikatúry v zásade platí, že možnosť žaloby na plnenie spravidla vylučuje právny záujem na určovacej žalobe. Ak konkrétna žalovanej citovaná odborná literatúra pochybila v základnej právnej otázke, akou je rozlišovanie druhu žalôb, nemožno na ňu spoliehať a riešiť podľa nej iné komplikovanejšie právne otázky, akou je posúdenie predčasnosti žaloby. Podľa žalovanej uvedenej citácie z odbornej literatúry je údajne uplatnenie nároku, ktoré predchádza skončeniu vyšetrovania, predčasne podaným návrhom, ktorý by údajne mal súd zamietnuť, pretože v opačnom prípade by si súd prisvojil právo vyšetriť poistnú udalosť priamo v súdnom konaní. Podľa zákona má však právo žalovanej na prešetrenie poistnej udalosti presne stanovené časové hranice. Keďže žalovaná toto svoje právo ani ďalšie práva s ním spojené napr. písomné vysvetlenie, alebo žiadosť o doplnenie podkladov v zákonnej lehote nevyužila, je nesprávnym v žalovanej uvedenej odbornej literatúre tvrdenie, že by si súd prisvojil právo žalovanej vyšetriť poistnú udalosť, ak by nezamietol uplatnenie nároku, ktoré predchádza skončeniu vyšetrovania. Žalobca zdôrazňuje, že svoj nárok uplatnil až po dobe, ktorú žalovanej ukladá §11 ods. 6 zák. č. 381/2001 Z.z., o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, pretože žalovaná v zákonnej dobe poistnú udalosť neprešetrila, a ani mu nezaslala žiadne písomné vysvetlenie podľa §11 ods. 6 uvedeného zákona ani inú výzvu. Nakoniec súd si v tomto konaní neprisvojuje právo žalovanej na prešetrenie poistnej udalosti, ktoré žalovaná nevyužila v lehote jej k tomu zákonom určenej, ale realizuje ústavné právo žalobcu podľa čl. 46 Ústavy a vykonáva svoju právomoc podľa § 3 CSP. Podľa žalovanej uvedenej citácie z odbornej literatúry súd ako orgán verejnej moci nemôže suplovať práva a povinnosti vyplývajúce zmluvným stranám zo zákona, resp. zo zmluvy. Ako je v predchádzajúcom bode uvedené, nejedná sa o suplovanie práva žalovanej, ale o výkon právomoci súdu a realizáciu ústavného práva žalobcu. Navyše je nepochybné, že žalovaná nie je zmluvnou stranou žalobcu. Odborná literatúra nie je pre súd záväzná. Aj s ohľadom na vyššie uvedené žalovanej citovaná časť z odbornej literatúry odporuje právu a argumentácia žalovanej k predčasnosti žaloby je nedôvodná." Napriek tomu, že žalovaná poukazuje v otázke údajnej predčasnosti žaloby na rozsiahlu judikatúru a smernice Európskeho parlamentu a Rady, jej argumentácia je opäť nedôvodná, a to s ohľadom na to, že žalovanej citovaná judikatúra a uvedené smernice majú spoločný predpoklad, a to splnenie povinnosti: do troch mesiacov odo dňa oznámenia poškodeného o škodovej udalosti poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie dôvodov, pre ktoré odmietol poskytnúť alebo pre ktoré znížil poistné plnenie alebo poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie k tým uplatneným nárokom na náhradu škody, v ktorých nebol v ustanovenej lehote preukázaný rozsah povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie a výška poistného plnenia. Žalovaná však takúto povinnosť nesplnila. Preto rozsiahlu judikatúru, ktorú žalovaná cituje nemožno na predmetnú vec aplikovať, keďže skutkové okolnosti žalovanej predloženej judikatúry nezodpovedajú skutkovým okolnostiam predmetnej veci. V liste zo dňa 8.2.2017 žalovaná žalobcovi stroho oznámila len, že posúdením jeho veci poverila znaleckú organizáciu a že po obdržaní stanoviska ho bude o výsledku likvidácie škody informovať. Neuvedla žiadne vysvetlenie dôvodov svojej nečinnosti. Obsah listiny žalovanej zo dňa 8.2.2017 tak nielenže neobsahoval vysvetlenie dôvodov v zmysle § 11 ods. 6 zák. 381/2001 Zb., ale ani nezodpovedal skutočnosti, keďže ako súd prvej inštancie správne z vykonaných dôkazov zistil a v 42. bode odôvodnenia Rozsudku uviedol, že znalecká organizácia obdržala žiadosť o vypracovanie odborného vyjadrenia až 9.3.2017. Tvrdenie žalovanej, že žalobcu údajne niekoľkokrát vyzoomela, že šetrenie resp. likvidácia predmetnej poistnej udalosti nebolo ukončené nemá oporu v

dôkazoch a listina zo dňa 8.2.2017 je tak jedinou listinou dourčenou žalobcovi v zákonnej lehote 3 mesiacov, avšak nespĺňajúcou náležitosti predpokladané § 11 ods. 6 zák. 381/2001 Zb., naviac svojím obsahom v hrubom rozpore s dobrými mravmi, keďže obsahovala tvrdenie t. č. nezodpovedajúce skutočnosti a teda tvrdenie lživé. Ako možno z listu zo dňa 8.2.2017 zistiť, tvrdenie žalovanej uvedené v odvolaní, že ho údajne v liste zo dňa 8.2.2017 poprosila o strpenie, nezodpovedá skutočnosti. Preto takéto zjavne lživé tvrdenie žalovanej považuje žalobca za bezprecedentnú aroganciu žalovanej nielen voči nemu ale aj voči konajúcim súdom. Žalobca nesúhlasí ani s argumentáciou žalovanej, že súd prvej inštancie mal pri rozhodovaní o trovách konania aplikovať § 257 CSP. Takáto argumentácia žalovanej je nedôvodná. V predmetnej veci absentujú dôvody hodné osobitného zreteľa podľa § 257 CSP pre nepriznanie náhrady trov konania žalobcovi. Žalovaná opäť aj v tejto súvislosti lživo tvrdí, že údajne v lehote troch mesiacov v zmysle § 11 ods. 6 písm. b) zákona PZP žalobcu informovala vysvetlením dôvodov, pre ktoré alebo preukázaný rozsah povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie. Takéto tvrdenie žalovanej však nemá oporu v predložených dôkazoch. Z už uvedeného, ako aj z vykonaných dôkazov je nepochybné, že žalovaná bola pri plnení svojich povinností podľa § 11 ods. 6. PZP nečinná, keď sa na znaleckú organizáciu obrátila až po uplynutí 3 mesačnej lehoty uvedenej v § 11 ods. 6 PZP, naviac plnila neskoro a len čiastočne. Judikatúra, na ktorú v tejto súvislosti žalovaná poukazuje je opäť neaplikovateľná, keďže vychádza z iných skutkových okolností, zo situácie keď si poisťovateľ riadne a včas splnil povinnosť podľa § 11 ods. 6 PZP, čo sa však v predmetnej veci nestalo. Naviac sa jedná o rozhodnutie okresného súdu, ktorým nadpísaný súd prvej inštancie ani súd odvolací nie sú viazané. Nemožno kvitovať ani tvrdeniu, že žalovaná údajne nemala v úmysle zbytočne naťahovať ukončenie likvidácie poistných udalostí. Tvrdeniu žalovanej okrem už uvedeného odporuje aj skutočnosť, že so šetrením poistnej udalosti začala až po uplynutí uvedenej 3 mesačnej zákonnej lehoty. S ohľadom na všetko uvedené má žalobca za to, že súd prvej inštancie postupoval v konaní súlade s právnymi predpismi, vykonaným dokazovaním správne zistil skutkový stav veci, ktorý právne posúdil tiež v súlade s právnymi predpismi a vydal spravodlivý Rozsudok, ktorý po obsahovej aj formálnej stránke spĺňa všetky právom požadované náležitosti a zodpovedá platným a účinným právnym predpisom a základným princípom vyjadreným v CSP. Žalobca s ohľadom na uvedené v bode II. tohto vyjadrenia navrhuje, aby odvolací súd odvolanie odmietol podľa § 386 písm. d) alebo písm. c) CSP, eventuálne s ohľadom na všetko uvedené, aby rozsudok potvrdil podľa § 387 ods. 1 CSP.

14. Právnik žalovanej potom už podaním zo dňa 17.12.2019 oznamoval odvolaciemu súdu, že on už obsiahlo referoval v konaní ako aj pred súdom prvej inštancie a považuje rozsudok súdu prvej inštancie za nesprávny, on zotrval na odvolaní vo svojej replike na čl. 260.

15. Odvolací súd postupom podľa § 387 CSP bez nariadenia odvolacieho pojednávania preskúmal napadnutý rozsudok ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, vychádzajúc z obsiahleho spisového materiálu ako aj zo znaleckých posudkov z väčšej časti potvrdil rozsudok okrem výroku o zastavení konania (t.j. výroku I.), ktorý nebol napadnutý odvolaním a zistil, že rozsudok je vecne správny, čo do výroku II. z hľadiska povinnosti zaplatiť žalobcov istiny aj s úrokom z omeškania vo výške 5%, avšak v prevyšujúcej časti ako aj vo výroku náhrade trov konania a trov štátu je rozsudok predčasný, nepreskúmateľný a preto ho zrušil.

16. Podľa § 220 ods. 2 CSP v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa žalobca domáhal, aké skutočnosti tvrdil, aké dôkazy označil, aké prostriedky procesného útoku použil, ako sa vo veci vyjadril žalovaný a aké prostriedky procesnej obrany použil. Súd jasne a výstižne vysvetlí, ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax. Súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

17. Z cit. ust. vyplýva, že súd prvej inštancie je povinný v odôvodnení uviesť, ktoré skutočnosti (skutkové zistenia) boli dokazovaním, zhodnými tvrdeniami účastníkov alebo iným zák. predpísaným spôsobom - podľa jeho názoru - preukázané a ktoré nie, príp. tiež, ktoré z nich sú pre rozhodnutie veci bezvýznamné. Pri každej jednotlivej, preukázanej i nepreukázanej, skutočnosti (skutkovom zistení) musí stručne a jasne uviesť, ako k tomuto záveru dospel, teda z akých dôkazov - podľa jeho názoru - záver vyplýva, ako tieto dôkazy podľa § 191 - 194 CSP hodnotil, a to najmä vtedy, ak šlo o dôkazy protichodné, a prečo nevyhovel všetkým návrhom účastníkov na vykonanie dôkazov, pričom svoj výklad musí prispôbiť konkrétnym okolnostiam prejednávanej veci, najmä rozsahu dokazovania, zložitosti

zisťovania skutkového stavu veci, množstvu návrhov účastníkov na vykonanie dôkazov a p. a uviesť ho tak, aby jeho závery o rozhodujúcich skutočnostiach (skutkových zisteniach) neboli pre nezrozumiteľnosť alebo nedostatok dôvodov nepreskúmateľné. Jednotlivé preukázané skutočnosti (skutkové zistenia) je potrebné premietnuť do záverov o skutkovom stave veci (do tzv. skutkovej vety), ktorý stručne a výstižne vyjadruje skutkový stav veci (§ 215 CSP) a ktorý je rozhodujúci pre právne posúdenie. Posúdením veci po právnej stránke treba pritom rozumieť výklad o tom, z ktorých ust. zák. alebo iného právneho predpisu vychádzal (prečo pod tieto ust. podradil zistený skutkový stav) a ako ho príp. vyložil, a výklad o tom, aké majú účastníci na základe zisteného skutkového stavu podľa týchto ust. vo vzťahu k predmetu konania práva a povinnosti a ako bola preto vec rozhodnutá. Prakticky nepreskúmateľný je preto rozsudok, v ktorom nie sú vysvetlené prípadné rozpory medzi konkrétnymi dôkazmi, na základe ktorých sa to ktoré skutkové zistenie robí. Podľa ustálenej súdnej praxe rozhodnutie nie je preskúmateľné predovšetkým v prípade, že z jeho odôvodnenia nevyplýva vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na strane jednej a právnymi závermi na strane druhej, resp., keď sú právne závery v extrémnom nesúlade s vykonanými skutkovými zisteniami alebo z nich v žiadnej možnej interpretácii odôvodnenia nevyplývajú.

18. Ústavný súd Slovenskej republiky opakovaně judikoval, že súčasťou obsahu základného práva na spravodlivý proces (konanie) podľa Čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (uverejnenej pod č.460/92 Zb., v znení neskorších ústavných zákonov), Čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd (úst. zák. č. 23/91 Zb.) a Čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (uverejneného oznámením č.209/92 Zb. a č.102/99 Z. z.) je aj právo účastníka konania na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t. j. s uplatnením nárokov a obranou proti takému uplatneniu. Pre účastníka konania, v ktorom bolo vydané nepreskúmateľné rozhodnutie to znamená odňatie jeho možnosti konať pred súdom, lebo mu neumožňuje - ak s rozhodnutím nie je spokojný- efektívne využitie jeho procesného práva na napadnutie rozhodnutia súdu odvolaním (§ 355 CSP), t. j. aby mohol odvolanie odôvodniť z hľadiska § 365 ods. 1 CSP, lebo ak rozhodnutie neobsahuje žiadne dôvody, resp. obsahuje iba nedostatočné dôvody, v takom prípade strana sporu objektívne nemá ani možnosť posúdiť správnosť, resp. nesprávnosť rozhodnutia (postupu súdu) a teda ani sa kvalifikovane rozhodnúť, ktorým odvolacím dôvodom má odvolanie odôvodniť, aby bol v odvolacom konaní úspešný.

19. Napadnutý rozsudok nezodpovedá požiadavkám vyplývajúcim z § 220 ods. 2 CSP a zásadám súdnej praxe a je preskúmateľný len čiastočne čo do istín a úrokov vo výške 5 % vo vyhovujúcej časti.

20. Uplatnený odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. h) CSP právnym posúdením je činnosť súdu prvej inštancie, pri ktorej aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav, t. zn. vyvodzuje zo skutkového zistenia, aké práva a povinnosti majú účastníci podľa príslušného právneho predpisu a nesprávnym právnym posúdením veci [§365 ods. 1 písm. h)] je jeho omyl pri aplikácii práva na zistený skutkový stav (skutkové zistenie), pričom o mylnú aplikáciu právnych predpisov ide, ak použil iný právny predpis, než ktorý mal správne použiť alebo aplikoval správny predpis, ale nesprávne ho vyložil, príp. ho na daný skutkový stav inak nesprávne aplikoval (z podradenia skutkového stavu pod právnu normu vyvodil nesprávne právne závery o právach a povinnostiach účastníkov konania) a použitie správneho ust. neznamená iba opísanie jeho dikcie, ale i jeho správne priradenie k zistenému skutkovému stavu alebo inak vyjadrené posúdením veci po právnej stránke treba rozumieť výklad o tom, z ktorých ust. zák. alebo iného právneho predpisu vychádzal (prečo pod tieto ust. podradil zistený skutkový stav) a ako ho príp. vyložil.

21. Odvolací súd poukazuje predovšetkým na to, že podľa Čl.46 (PRÁVO NA SÚDNU A INÚ PRÁVNU OCHRANU) ods.1 Ústavy Slovenskej republiky (uverejnenej pod č.460/92 Zb., v znení neskorších ústavných zákonov; ďalej len Ústava) každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky.

22. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. h/ CSP nesprávne právne posúdenie sa týka len úrokov z omeškania, ako aj splatnosti týchto úrokov, lebo nebolo sporné, čo sa týka základu nároku žalobcu, že by nedošlo k nehode a že by vo vzťahu k § 359 ods. 5 zákona č. 437/2004 Z.z., ako aj § 10 ods. 4

zákona č. 437/2004 Z.z. o bodovom hodnotení za sťaženie spoločenského uplatnenia nepostupoval pri škode na zdraví správne súd prvej inštancie.

23. Súd prvej inštancie v bode 22 odôvodnenia rozsudku uviedol, že podľa § 11 ods. 6 zákona č. 381/2001 Z.z. poisťovateľ bol povinný bez zbytočného odkladu začať prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinnosti poskytnúť poistné plnenie do troch mesiacov odo dňa oznámenia poškodeného o škodovej udalosti, žiadne písomné vysvetlenie dôvodu, pre ktoré odmietol poskytnúť alebo pre ktoré znížil poistné plnenie žalobcovi, toto nespĺnila žalovaná, ani mu neposkytla v liste vysvetlenie.

24. Odvolací súd tu súhlasí so súdom prvej inštancie, že zákon tu stanovuje striktnú lehotu s opisom úkonov, ktoré môže poisťovateľ v tejto lehote vykonať, je potom povinnosťou a dôkazné bremeno poisťovateľa postupovať tak, aby túto zákonnú lehotu stihol a toto aj preukázal (úkony žalovanej sa zjavne vymykali bezodkladnému konaniu, keď od oznámenia škodovej udalosti od 12.1.2017, v priebehu konania, kedy predložil žalobca po žalobe aj súkromný znalecký posudok č. 65/2016, ktorou súčasťou boli aj lekárske správy, poisťovateľ dňa 8.2.2017 oznámil žalobcovi, že posúdením uplatnenej škody poveril znaleckú organizáciu (resp. sa zbavil zodpovednosti v zákonom stanovenej lehote odškodniť, resp. vysvetliť žalobcovi, prečo odškodnenie neurobí v zákonnej lehote na šetrenie likvidácie poistenia, resp. poistnej udalosti). Žiadosť o vypracovanie odborného vyjadrenia znalecká organizácia dostala až 9.3.2017 (3. mesiac), odborné vyjadrenie č. 155/2017 je založené na čl. 63 spisu a trojmesačná lehota pre poisťovateľa uplynula 12.4.2017, o tomto nebol žalobca vôbec upovedomený, aj keď v § 11 ods. 6 zákona 381/2001 Z.z. mala poisťovňa oznámiť stav šetrenia poškodenému, mesiac po vypracovaní odborného vyjadrenia, potom 7.6.2017 žalovaná oznámila žalobcovi ukončenie šetrenia poistnej udalosti a poukázanie sumy 4.415 € titulom bolestného (v odbornom vyjadrení č. 155/2017 však bolo aj vykonané hodnotenie SSÚ a tento nárok žalovaná nevyplatila). Preto treba prisvedčiť nepochybne žalobcovi, že nebolo vôbec vysvetlené, v čom by B.. B. urobil chybu, resp., ak by položka 304d mala byť navýšená o 50%, lebo znalec B.. N. pri výsluchu uviedol, že k poškodeniu zdravia, či pri položke 256 alebo 304d došlo, zákon ale nemôže mať položku na každé poškodenie zdravia, bolo by ich priveľa a bol by potom nevykonateľný, znalec, ktorý vyšetril žalobcu teda uzavrel, že aj vyhodnotil vertigo podľa položky č. 256, a to o 50%, keď jeho odpovede boli jasné, zreteľné a jednoznačné (znalec bol vypočutý na pojednávaní a žalovaná mu mohla klásť otázky, pričom len žalovanú tu ťažilo dôkazné bremeno z hľadiska návrhu na zamietnutie náhrady škody). Žalovaná okrem iného sama revíznym znaleckým posudkom nepredložila a nariadenie jeho vypracovania s ohľadom na uskutočnené výsluchy znalcov v predmetnom konaní a ich písomné vyjadrenia v rozpore s článkom 17 CSP negovala, svoj účelový postup vo vzťahu k žalovanej navrhovanému kontrolnému znaleckému dokazovaniu žalobca neučinil, ktorý ale rešpektoval hospodárnosť konania a článok 17 CSP, pretože súd prvej inštancie dostatočne zdôvodnil v 18. bode odôvodnenia rozsudku, prečo súd nemohol už akceptovať za opodstatnené ďalšie návrhy na dokazovanie žalovanej. Okrem iného je možné uplatnenie aj práva na poistné plnenie bez ukončenia likvidácie poistnej udalosti, ak osoba, ktorá má právo na poistné plnenie sa domáha v priebehu konania po vyšetrení poistnej udalosti ďalších nárokov, ktoré síce predchádzajú skončeniu vyšetrovania, avšak nie sú predčasné, pretože prebieha konanie pred povolanými súdmi, so zreteľom na § 137 písm. c/ CSP určovací žaloba neslúži na to, v čom sú účelové odvolacie námietky žalovanej, ale aj nepochybne určovacou žalobou sa nemožno domáhať skončenia vyšetrovania poistnej udalosti. Povinnosť niečo konať možno uložiť na základe žaloby na plnenie podľa § 137 písm. a/ CSP.

25. Podľa ustálenej súdnej praxe v zásade možno uzavrieť, že možnosť žaloby na plnenie spravidla vylučuje právny záujem na určovacej žalobe.

26. Odvolací súd súhlasí s názorom súdu prvej inštancie, že aj pre žalovanú platia určité hranice a podľa zákona právo žalovanej na prešetrenie poistnej udalosti nie je bezbrehé, ale má stanovené presne zákonom časové hranice, žalovaná toto svoje právo ani ďalšie práva s ním spojené, t.j. písomné vysvetlenie, alebo žiadosť o doplnenie podkladov alebo o odborné vyšetrenie žalobcu nevyužíva, súd nemohol konať inak ako z hľadiska hospodárnosti vykonal dokazovanie a neprisvojoval si právo žalovanej vyšetriť poistnú udalosť, ktorú mala v časových limitoch urobiť sama poisťovňa. Žalobca svoj nárok uplatnil až po dobe, ktorú žalovanej ukladá § 11 ods. 6 zákona č. 381/2001 Z.z., čo nie je v rozpore s Ústavou Slovenskej republiky, ani zákonom č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, ani s jeho účelom. Žalovaná v zákonnej dobe poistnú udalosť neprešetrila, ani im nezaslala žiadne písomné vysvetlenie podľa § 11 ods. 6 uvedeného zákona, ani inú výzvu, vôbec s ním nekomunikovala.

27. Žalobca má právo podľa článku 46 Ústavy, aby súd vykonával svoju právomoc, ktorá mu bola zverená podľa § 3 CSP.

28. Odvolací súd dopĺňa, že žalovaná sa mylne domnieva, čo aj uviedla v odvolaní, že ona by mala byť zmluvnou stranou žalobcu, čo však nie je nikde v žiadnom právnom predpise uvedené. Dňa 8.2.2017 žalovaná žalobcovi stroho oznámila, že len posúdenie v jeho veci poverila znaleckú organizáciu a že po obdfžaní stanoviska ho bude o výsledku likvidácie škody informovať, čo však nezodpovedá ust. § 11 ods. 6 zákona č. 381/2001 Z.z.

29. Odvolací súd z hľadiska napadnutých výrokoch II., III. a IV. ako vecne správny potvrdil rozsudok vo výroku II. o povinnosti žalovanej zaplatiť žalobcovi 221 € s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne, istinu 3.523 € s úrokom, 5 % ročne do 3 dní od právoplatnosti rozsudku, a to v zhode s dôvodmi v rozsudku súdu prvej inštancie (§ 387 CSP).

30. So zreteľom na § 388 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zmení, ak nie sú splnené podmienky na jeho potvrdenie, ani na jeho zrušenie.

31. Neboli však splnené podmienky podľa § 388 CSP, pretože z hľadiska časového sledu a povinností žalovanej zaplatiť žalobcovi úroky z omeškania od žiadaného času, z hľadiska splatnosti úrokov z omeškania z priznaných súm 4.636 € a sumy 3.523 €, ako aj zo sumy 16.424 € od 21.4.2017 až do zaplataenia na účet vedených v Slovenskej sporiteľni, všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku v tejto časti je rozsudok arbitrárny, je nepreskúmateľný a z tohto pohľadu nebolo možné udržať tento rozsudok, pretože takmer žiadne odôvodnenie neobsahuje (prečo práve od určitého času boli priznané úroky z omeškania z uvedených súm pre žalobcu).

32. Žalobca sa domáhal na nezávislom a nestrannom súde zákonom ustanoveným postupom svojho práva, avšak aj žalovaná mala svoje právo brániť svoje práva a záujmy, preto podľa článku VI bod 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, ako aj článku 48 ods. 2 Ústavy SR nebolo možné vôbec preskúmať napadnutý rozsudok ani vo výroku o trovách konania, ani vo výroku o povinnosti zaplatiť trovy štátu žalovanou, keďže žiadne odôvodnenie ani neobsahuje, preto bolo potrebné z hľadiska uplatnených odvolacích dôvodov a čo do rozsahu odvolania (napadnutý II., III. a IV výrok, v prevyšujúcej časti splatnosti úrokov z omeškania a vo výroku III. a IV. rozsudku zrušiť tento rozsudok a v rozsahu zrušenia vrátiť vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie (§ 389 CSP a čiastočne je odôvodnené odvolanie).

33. Odvolací súd ukladá súdu prvej inštancie v súlade s listinnými dôkazmi, s vykonaním znaleckých posudkov opätovne vypočúť strany sporu a vykonať aj ďalšie dokazovanie na ustálenie časového momentu o priznaní úrokov z omeškania žalobcovi so zreteľom na zákonné povinnosti žalovanej.

34. Keďže limity odvolacieho prieskumu sú dané v ust. § 379 až 383 CSP a možnosť zmeniť rozhodnutia súdu prvej inštancie nebolo v odvolacom konaní dané odvolaciemu súdu tri vlastnosti apelačného opravného systému, vrátane systému neúplnej apelácii, na ktorom je založené odvolacie konanie v sporovom konaní, preto čiastočne pre nepreskúmateľnosť bol vrátený rozsudok súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a doplnené dokazovanie, ktoré presahuje rámec odvolacieho konania (§ 389 CSP).

35. V novom a doplnenom konaní potom rozhodne súd prvej inštancie aj o trovách odvolacieho konania so zreteľom na § 396 ods. 3 CSP a rozhodne aj o trovách štátu. Toto rozhodnutie riadne odôvodní tak, aby bolo nespochybniteľné od ktorého časového obdobia mala plniť svoju povinnosť žalovaná, pretože základ nároku, ako aj navýšenia sťaženia spoločenského uplatnenia, ako aj bolestného bolo preukázané.

36. Výsledok hlasovania 3 :0

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).